

B. Mihály Csilla

Karácsonyesti álom

*A béke meghitt csendjein
kacagva száll a lélek,
olyan varázsos gyermekin,
miként a téli fények.*

*Havat szitálgat csintalan,
hintázva függ az ágon,
akár a gömbök, színarany
karácsonyesti álom.*

Karácsony, itt vagy

*Karácsony, itt vagy, vártalak,
nincsen szívemben dac, harag,
vágta a hintaló,
varázsos illatod befed,
mint fénylő, csillagos telet
a szúzi, tiszta hó.*

*Kalácsot ettem, mákosat,
csúfoltam párszor másokat,
ezüstös hópihék
arcomra hullnak csendesen,
bántottam, többé nem teszem,
ez már nem módi rég.*

*Örömmel telve vágtatunk,
angyalként égre száll dalunk,
szememből tűz pereg,
világunk áldott kisdede
csak értünk jött el, hitted-e?
Köré most gyűljetek!*

*Ajándékunk nincs, jól tudom,
nem várod azt te, Jézusom,
boldog, hogy itt lehet
Noémi, Péter és Tamás,
István, Brigitta, Barnabás,
ajánld fel szívedet.*

Szelíd, ezüst folyón

*Karácsony érkezik, s az esti fények
szelíd, ezüst folyókon elkísérnek
a templomig, amit magamban építetek,
ütött-kopott falán megingó tévhitek.*

*Pereg, lehull, a fal fedetlen áll ma,
s ha rávetül e torz világnak árnya,
fehérre festem át, a csend is pont ilyen,
ha eljön értem és hagyom: vigyen.*

*Nem kell a pompa, lárma; cifra máz csak!
Az éltető remény s a tiszta lázak
varázsát szomjazom – tudván, hitem biceg –,
s ha jut nekem, Uram, jusson mindenkinek.*

*Hiszen megint, szavam csavarva, kérek...
Eléd borul e kín-kaparta lélek
köszönni mindent, én Veled kiegyezem.
Szelíd, ezüst folyón a Béke jött velem.*

Decemberi csengettyűszó

*Vadvizeknek mélye zúg mesélve,
felszínének megrepedt jegére
ráborult a lomha csend, harapja
fagyfogával rút szelek haragja.*

*Szent Karácsony nemsokára csenget,
hoz dalomba némi szüzi enyhet
s átsegít e reszkető halálon,
Istenem, csak épp ne így találjon,*

*ily riadtan, hittelen szavakkal;
ködbe bújva hív a hang, marasztal,
mintha kérne, mintha bennem élne
bús december békecsillag-fénye.*

Karácsony felé

*Fagyos fuvallatot taszít a gyorsvonal,
s az este sűrű teste megremeg,
terítsd le rám az őszi felhőrojtokat,
apám, csak fázom, nem vagyok beteg.*

*Csak álmodom magam, kacajba fulladón
meleg karácsonyt, s mint a jó gyerek,
gomolygatom szípotgva csendbe hullt valóm,
jajongni többé én már nem merek.*

*Elindulunk, a táj idő ködébe vész,
megértenem talán nem is lehet,
hová suhan, s miért olyan nagyon nehéz
köszönni majd az érkező telet.*

*A kattogó ütem töretlen égbe hág,
dalát susogja, végtelent pereg,
mert reszketésem elkísér az éjen át,
simítsd fölém, apám, meleg kezed.*

Mécskanóc

*Mi gyújtja még az ajkad égi szóra
e mélysötétben forgó sárgolyón?
Csupán a mennynek síri álma szórja
le rád a titkot, biztató mohón.*

*Már egyre tágabb űrt feszít a lélek,
miközben újra önmagán kacag;
mivé lesz, hogyha összeroppan s végleg
legyűri majd az egyszerű anyag?*

*Levettem minden harci maskarámat,
úgy állok itt, a szótlán ég alatt,
mint mécskanóc, ki néha napba sápad,
ha tiszta fényed rajta szétszalad.*

Regösének

*Adjon az Úr, hitet adjon,
hej, regő rejtem,
a család szét ne szakadjon,
hej, regő rejtem.*

*A leánynak fiú jusson,
asztalukra étel,
járjanak a keskeny úton,
ahol a jó lépdél.*

*Teremjen a gazda földje,
hej, regö rejtem,
álmotokat remény szője,
hej, regö rejtem.*

*Szép az álom, teljesüljön,
arcotok is felderüljön,
hej, regö rejtem,
szerezd hazád mindörökkön,
aki elment, visszajöjjön,
hej, regö rejtem.*

*Ha árulót keresnének,
ne állj be a sorba!
Maradjon meg kereszténynek
a vén Európa.*

*Szeretemben kéne élni,
hej, regö rejtem,
az élettől sose félni,
hej, regö rejtem.*

*Malac visít, bárány béget,
de én azt kiáltom:
békességet, egészséget
kerek e világon!*

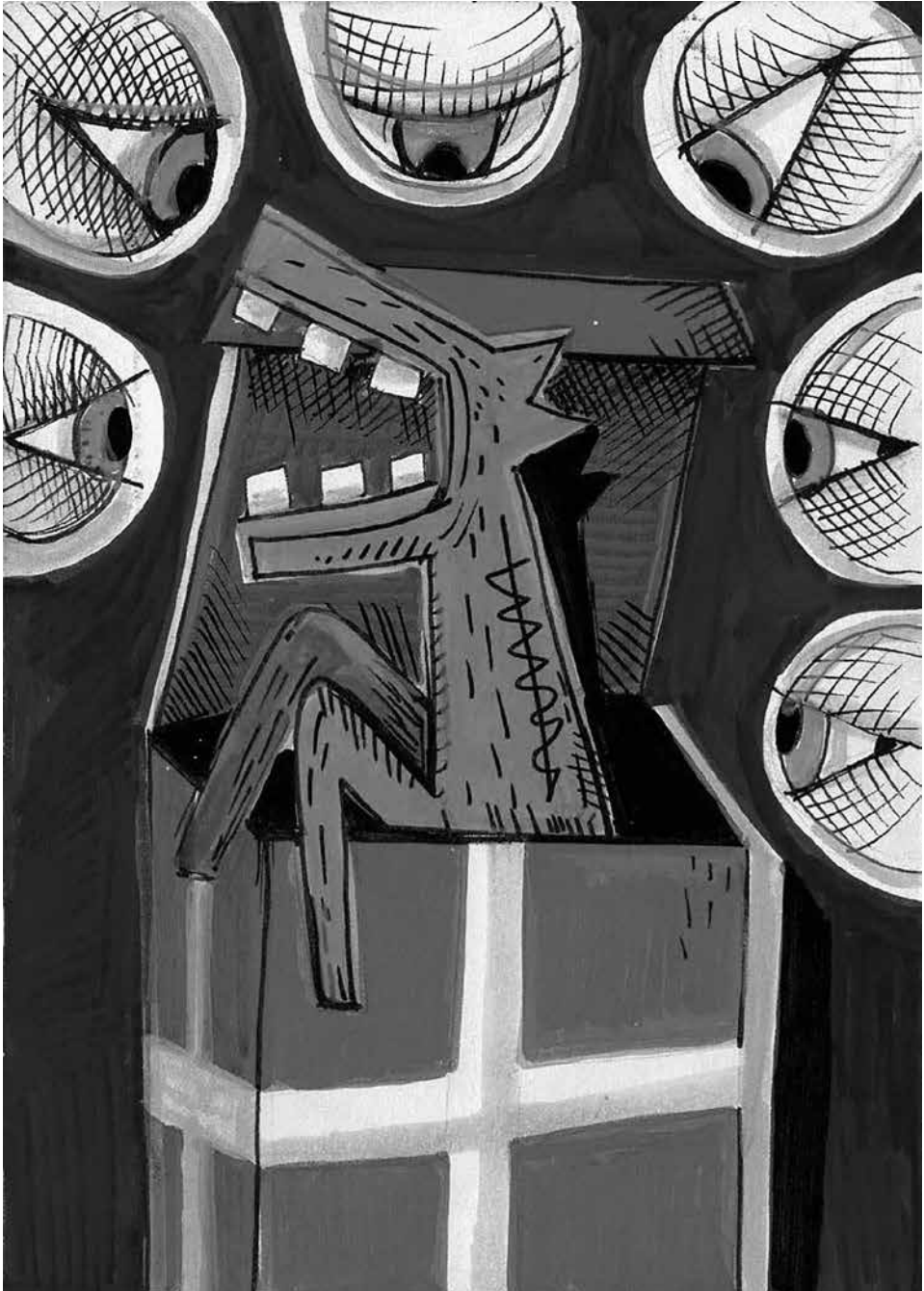
Apácska, anyácska és az angyal

*Fehér december, csend. A téren
szántalpas jókedv siklik át,
álomban félig, majdnem ébren
apácska húzza kisfiát.*

*A táj s egy csillag mozdulatlan,
varázsos csengőhang röpi,
emlékké nő a tág tudatban:
angyal kering a ház körül.*

*Karácsonyfát hoz. Egy Fiában
az Isten sír fel emberül,
jajába fordul át vidáman
földünk, s a fényben megmerül.*

*A tér, az utcák összezártan
megnyúlnak, égisz érnek el,
amíg anyácska bent a házban
kalácsot gyúr és énekel.*

Ajándék lónak ne nézd a fogát